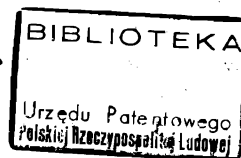

25 października 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

D21f 13/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12437.

Kl. 55 d 30.

Richard Prückner
(Wiedeń, Austrija).

Sposób suszenia arkuszy tektury lub przedmiotów w kształcie płyt.

Zgłoszono 2 marca 1929 r.

Udzielono 29 sierpnia 1930 r.

Pierwszeństwo: 5 marca 1928 r. (Austrija).

Przy osuszaniu w prasach arkuszy tektury lub płyt okazuje się, że przy stosowaniu płaskich powierzchni cisnących, materiał suszony po skończonem suszeniu zawiera w środku więcej wody, niż przy krawędziach.

Przy rozpoczynaniu prasowania woda odpływa początkowo z części skrajnych arkusza, podczas gdy przy wzrastającym ciśnieniu nie ma już możliwości odpłynąć ze środka.

Niedogodność ta występuje zwłaszcza przy suszeniu w prasie arkuszy tektury, wyrabianych zwykle na maszynach papierniczych, gdzie wytworzone walce tekturowe przecinane są zapomocą noża, skutkiem czego krawędzie arkuszy ulegają postrzępieniu.

Skoro poszczególne arkusze ułożyć w stos i poddać ciśnieniu, wtedy na postrzępionych krawędziach skutkiem znacznego ciśnienia wyciekanie wody zostaje uniemożliwione, względnie utrudnione.

W myśl wynalazku niniejszego niedogodność tę usuwa się, stosując wypukłe, elipsoidalne powierzchnie cisnące. W tym wypadku zostaje poddany ciśnieniu przede wszystkim środek stosu prasowanego, podczas gdy krawędzie pozostają jeszcze wolne od ciśnienia. Podczas dalszego przebiegu prasowania zostają poddane ciśnieniu, poczynając od środka stosu nazewnątrz, coraz to dalsze części stosu tak, iż dopiero w ostatnim okresie prasowania zostają zaciśnięte krawędzie postrzępione, a wskutek tego najgrubsze. W ten sposób

woda może odpływać ze stosu bez przeszkód, poczynając od jego środka ku zewnątrz.

W celu dalszego ułatwienia odpływu wody, prasowany stos, rozdziela się na pewną ilość mniejszych stosów zapomocą przełożenia ich sukniem filcowem. Do tego celu nadaje się wyłącznie sukno filcowe, gdyż może ono dzięki swej zwartości i elastyczności przeciwstawić się łatwo ciśnieniu wywieranemu przez wypukłe powierzchnie prasujące.

W myśl wynalazku niniejszego wkładanie w stos tarcz blaszanych jest zbędne, gdyż uniemożliwiłoby działanie wypukłej powierzchni prasującej.

Zapomocą niniejszego sposobu odwadnianie tektury można doprowadzić do zawartości wody około 55%. Towar po odprasowaniu nawet przy energicznym suszeniu dodatkowem zachowuje kształt prawie całkowicie płaski, gdyż w przeciwieństwie do dotychczasowych sposobów prasowania materiał prasowany opuszcza

prasę, będąc na krawędziach wilgotniejszy niż w środku. Dzięki temu, że przy dalszem zwykłym suszeniu krawędzie wysychają szybciej niż część środkowa, okazało się, iż wilgotniejsze krawędzie i mniej wilgotne części środkowe wysychają prawie jednocześnie, wskutek czego unika się kłopotliwego przekładania arkuszy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób suszenia arkuszy tektury lub przedmiotów w kształcie płyt w prasie, znamienny tem, że cisnąca powierzchnia tłoka prasy jest wypukła.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że między arkusze w stosie wkłada się w pewnych odstępach sukna filcowe zamiast blach.

Richard Prückner.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.